

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

ML

Tolkningsfrågor

- 1) Är det förenligt med artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/13/EU⁽¹⁾ av den 22 maj 2012 om rätten till information vid straffrättsliga förfaranden (direktiv 2012/13/EU), artikel 8.2 i direktiv 2012/13/EU, rätten till frihet och säkerhet i artikel 6 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, rätten till försvar i artikel 48.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och rätten till en rättvis rättegång i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna när de nationella myndigheterna skriftligen inte tillhandahåller den frihetsberövade alla (eller fullständiga) uppgifter som anges i artikel 4.2 i direktiv 2012/13/EU (särskilt rätten att få tillgång till handlingar i målet) under tiden för frihetsberövandet, och inte gör det möjligt för den frihetsberövade att angripa underlåtenheten att tillhandahålla information i enlighet med artikel 8.2 i direktiv 2012/13/EU? För det fall den frågan besvaras nekande, påverkar detta åsidosättande av EU-rätten, i något skede av det straffrättsliga förfarandet, lagenligheten av frihetsberövandet i det fall den frihetsberövade har häktats och kvarblir i häkte, med beaktande av artikel 6 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 5.1 c i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna? Är det för att besvara ovanstående frågor relevant att den frihetsberövade är åtalad för ett allvarligt brott, för vilket nationell lagstiftning föreskriver ett fängelsestraff på lägst 15 år?
- 2) Är en nationell bestämmelse som inte gör det möjligt för domstolen att döma till ett lägre fängelsestraff än 15 år, utan möjlighet att beakta principen om att straff och påföljder ska vara individuella – såsom 172.3 § i Trestný zákon (den slovakiska strafflagen), som avser olaglig narkotikahandel – förenlig med artikel 4 i rådets rambeslut 2004/757/RIF⁽²⁾ av den 25 oktober 2004 om minimibestämmelser för brottsrekvisit och påföljder för olaglig narkotikahandel, med principen om lojalt samarbete i artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen, med artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, med artiklarna 82 och 83 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, med rätten till en rättvis rättegång i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, med principen om proportionalitet i fråga om straff i artikel 49.3 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och med proportionalitetsprincipen, principen om enhetlighet, effektivitetsprincipen och principen om unionsrättens företräde? Är det för att besvara denna fråga relevant att den olagliga narkotikahandeln inte utfördes av någon kriminell organisation i den mening som avses i unionsrätten? Har begreppet kriminell organisation i den mening som avses i artikel 1 i rådets rambeslut 2008/841/RIF av den 24 oktober 2008 om kampen mot organiserad brottslighet en självständig betydelse mot bakgrund av EU-domstolens rättspraxis om villkoren för en enhetlig tillämpning av EU-rätten?

⁽¹⁾ EUT L 142, 2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 335, 2004, s. 8.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenien) den 4 september 2017 – Milan Božičević Ježovnik mot Republiken Slovenien**(Mål C-528/17)**

(2017/C 374/29)

Rättegångsspråk: slovenska

Hänskjutande domstol

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Milan Božičević Ježovnik

Motpart: Republiken Slovenien

Tolkningsfrågor

- 1) Har den importör (deklarant) som vid importtillfället ansöker om undantag från mervärdesskatteplikt (import enligt tullförfarande 42) på grund av att varorna är avsedda att levereras till en annan medlemsstat skyldighet att betala mervärdesskatt (om det senare fastslås att villkoren för undantag inte är uppfyllda) på samma sätt som han har skyldighet att betala tull?
- 2) Om frågan besvaras nekande, har då importören (deklaranten) samma skyldighet som en beskattningsbar person som utför en gemenskapsintern leverans av varor som är undantagen från mervärdesskatteplikt enligt artikel 138.1 i mervärdesskattedirektivet?
- 3) Skadet subjektiva rekvisit som avser importören (deklaranten) och som består i en avsikt att missbruka mervärdesskattelagstiftningen i det sistnämnda fallet då bedömas på ett annat sätt än vid en gemenskapsintern leverans av varor enligt artikel 138.1 i mervärdesskattedirektivet? Ska denna bedömning då vara mer tillåtande mot bakgrund av att undantag från mervärdesskatteplikt enligt tullförfarande 42 först ska beviljas av tullmyndigheten, eller ska den vara mer restriktiv eftersom det rör sig om transaktioner som är kopplade till den första importen till Europeiska unionens inre marknad av varor från tredjeländer?

Överklagande ingett den 7 september 2017 av Mykola Yanovych Azarov av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 7 juli 2017 i mål T-215/15, M.Y. Azarov mot Europeiska unionens råd

(Mål C-530/17 P)

(2017/C 374/30)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Mykola Yanovych Azarov (ombud: A. Egger och G. Lansky, Rechtsanwältin)

Övrig part i målet: Europeiska unionens råd

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

1. upphäva tribunalens dom av den 7 juli 2017 i mål T-215/15, samt
2. avgöra målet slutligt och ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2015/364 ⁽¹⁾ av den 5 mars 2015 om ändring av beslut 2014/119/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina och rådets genomförandeförordning (EU) 2015/357 ⁽²⁾ av den 5 mars 2015 om genomförande av förordning (EU) nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina, i den mån de rör klaganden, och förplikta rådet att ersätta klagandens rättegångskostnader avseende förfarandet vid tribunalen och vid domstolen, eller
3. i andra hand i förhållande till yrkande 2 ovan, återförvisa målet till tribunalen för förnyad prövning utifrån den rättsliga bedömningen i domstolens dom, och meddela att beslut om rättegångskostnader meddelas senare.

Grunder och huvudargument

Klaganden anför följande grunder för sitt överklagande:

- 1) Tribunalen åsidosatte artikel 296 FEUF och artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna när den fann att det inte var felaktig rättstillämpning av rådet när den motiverade de restriktiva åtgärderna. Rådet redovisade inte sina skäl på ett tillräckligt specifikt och konkret sätt.
- 2) Tribunalen gjorde fel som fann att rådet inte kränkte grundläggande rättigheter. Det var felaktig rättstillämpning av tribunalen när den bedömde intrånget i rätten till egendom och näringsfriheten. I synnerhet var det felaktig rättstillämpning när den fann att åtgärderna var lämpliga och proportionerliga. Tribunalen gjorde också förfarandefel och åsidosatte processuella rättigheter.